

(יד) *הובן אם הובא ביוום-טוב שמי, ציריך לבקשין במויאי יומ-טוב בקדוי שיעשו, (טו) אבל בשני ימים של ראש השנה (טו) או *ביוום-טוב הפטוך לשבעת, בין מלפינו בין מאחרינו, אם הובא בראשון, ציריך להמתין (טו) עד מוצאי יומ-טוב ושבת (יח) בקדוי שיעשו. (ט) *ישוער קרי שיעשו הינו (ט) בקדוי (ט) שילך קאנינו יהידי (כא) למקומם שלקט וגמר הפלאהה ויתזר לבאן. *ואם נספהק לו מהיקן הביאן, (כב) שעונן קרי

ה שם בערובין
ו תוספות שם ושאר פולקדים ז קריין קדרון
ב דמייה ורַשְׁבָּי בתרשובה והרב הנטיר בפרק ז

הַלְבּוֹת יָם טֹב סִימָן תְּקָנוֹ

לעומתין ים א' ואם ביה רוכב על סות ושותה פעה א' צורף לה' בטחון עד שעה מקר לאלול צמחים, אכן זה קבוע שלא יכול עזבם, אמנם לא בנסיבות ביתר סיכון ב': (1) טיעון. וכך כל ביה הצעשה, אם מה שמיין ושותה יום א' אריך

משנה ברורה

חַמְבָּשִׁי וְשַׁרִּי, צַנְיָם. כִּי שָׁאןְיָן כְּכֹבֶן בְּעֵגֶלְנוּ בְּלָא דְּרָךְ בְּדַי שְׂמַחוֹתָה מֵצֵד סְדוּרָן. שְׁנַעֲשָׂה כְּאֶלְכָה בְּקִידְמָסְטוֹב שְׁנִיה עַרְבִּי-שְׁכָתָה, אַם-כֵּן בְּזַן שְׁכָל וְמוֹשְׁבָת אַיְן דָּאוּ לְזַעַשְׁרָה לְזַעַרְלָל בְּעֵגֶלְנוּ. בְּלָא חֻוְלִי לוּ מְלָאכָת קְעַבְדָּוָם שְׁעַוְשָׂה שְׁבִיבְלָוְוָה קְעַבְדָּוָה שְׁחוֹוְוָה וְעַטְוָוָה, וְאַירְיָן לְכַפְתָּן עד כְּדִי אַעֲצָשָׂוְוָה קְמוֹזָאָרָה שְׁבָתָה קְרוּיָה שְׁלָא בְּגַתָּה מְקַלְאָכָת הַעֲרָבָה). אַכְלָל לְעַיְוִית דְּעַמִּי אַבְשָׁוְתָה וְהַמְּגַעְגָּעָבָרָה לְאַבְנָן כְּלָל לְהַקְשִׁיחָה עַל הַשְּׁלִיחָן שְׁעוֹרָה וְמְמִרְיָה בְּהַכְּיָה הַעֲכָרִים בְּשַׁכְלָה. אַלְאָ רְאָה הַחוֹרִי עַמְּקָן בְּפִי עַצְמָה, וְאַבְלָוּ כְּכִי אַסְרָר מִזְמָה נְשָׂרוּ מְאַלְיָהָן אַסְרָר. אַרְךְ דְּשָׁמֶן קְשָׁוֹתָה כְּנָן דְּאַמְּנָה בְּכָל לְעַבְרָה בְּפִנֵּי אַעֲמָקָה, וְכָמוֹ שְׁלָבָב סְמִין חַעֲקָרָה. אַבְלָוּ כְּכִי אַסְרָר מִזְמָה לְזַה מִשְׁתָּשָׁתְּכָה, וְצַדְיוֹן לְקַעַטְקָעָק בְּנָה בְּקָר דְּיָאָן תְּחַסְפָּה, וְמְפִינִי שְׁבַלְלָהָן יְרִיךְוָה הַצְּמִיחָה דִין וְתָקַעַזְיָן אֶסְמָה קְעַרְוָיָם דָּכָר הָז בְּשַׁכְלָה יְשָׁעָאָל, אַשְׁמָבָעָין קְפָאָקָד אַבְקָהָם דְּלָעָנָן יְזָם הָז גּוֹאָה אַפְלָלָה נְשָׂרָה מְאַלְיָהָן אַסְרָר מִשְׁמָה תְּכָהָה, וְהַשְּׁלָלְוָה עַזְרָה שְׁעַתְּיָקָה לְעַנְיָן הַחָאָה, מְשִׁים זְרָעָה נְשָׁעָתְעָנִין דְּחַיְהָא בְּשַׁכְלָל וְעַזְאָל אַסְרָר גַּםְבָּן זְדִי שְׁצִחְשָׁוָה: * וְשַׁעֲדָה כְּדִי שְׁצִחְשָׁוָה וּכְרָ. וְעַשְׂעָעָה מְשַׁעְמִיחָה כְּפָאָקָדָם וְלְדִיןָן דְּבַלְגָּן קְרַבְנָה פָּסָם לְחַזְמָר לְמַמְקָן עַד מְזָאָי יְזָמָסָב שְׁנִי בְּקָרְיָה שְׁעַשְׂעָה, שְׁתָדוֹר הַשְּׁקָתָה זְדִי שְׁצִחְשָׁוָה: * וְשַׁעֲדָה כְּדִי שְׁצִחְשָׁוָה וּכְרָ. וְעַדְעַת נְסַפְּקָה [וְהַאֲבָא בְּבִתְּלִיסָה] דְּלָקְתָּרִים הַשְׁעָרָה בְּנִי לְקַרְעָה לְחוֹדָה, אַקְמָן גַּעֲלָל-שְׁבָתָה גַּמְבָּן כְּמוֹ שְׁפָטָב הַקְּמָהָר, וְמְבָאָר לְהַקְּיָא חַזְקָהָה, וְמְבָאָר לְהַקְּיָא שְׁלָמָהָה? שְׁלָמָהָה? וְעַדְעַת רְגָבָה. עַד, וְעַדְעַת נְסַפְּקָה [וְהַאֲבָא בְּבִתְּלִיסָה] דְּלָקְתָּרִים הַשְׁעָרָה בְּנִי לְקַרְעָה לְחוֹדָה, אַקְמָן גַּעֲלָל-שְׁבָתָה דְּבָאָתָה רָאָן לְסַלְקָה בְּנָה, וְזַיְדָה עַיְן; וְעַדְעַת מְאַשׁ וְעַדְעַת, קְדוּשָׁא שְׁאַקְלוּ וְלִבְאָה מְבִינָה זוּ מְפִיקָם הַקְּרוּבָה תְּמַפְּקָא שְׁמִיקָה לְיָדָה, וְמְבָהָרָה מְעַמְּקָה בְּשַׁעַדָּה זוּ בְּזַיְדָה עַדְעַת וְעַדְעַת וְעַדְעַת, וְכָבָאָו בְּבִיתְיָסָק, וְמֶלֶל מְקוֹן בְּמְזָאָי וְלִסְמָנָה נְעַמְּקָה עַיְן אַמְּנָה בְּבִיאָה בְּרָאָשָׁוָן אַפְשָׂר דְּאַיְן צְרָקָה מְהֻמָּר לְחַדְרִים בְּשַׁעַדָּה זוּ בְּזַיְדָה עַדְעַת וְעַדְעַת וְעַדְעַת]. *

שער הצעיר

הַלְבּוֹת יוֹם טוֹב סִימָן תְּקַמּוֹ

כיאורים ומוסיפים

ואחרים מותר במוציאי שבת מז, ובשוגג מותר גם לו לירגוט במנצאי שבת מז, כתוב בביהיל שם (די' אחריו) שבחן שטעם החairoו הוא מושום כס, אם כן באופון שכן הנקס ניכר, בגין שנטע אילן בשבת, גם לו לא הנקס אינו יכול לדוחנה ממנה במוציאי שבת, אסור להנחות ממנה עלולות וחביב לעקור את האילן.

וליהנות מהנבר עצמו, בגין להנחות ממליצה נבה והוא הרין [ישראל] שבא למקוםו של היישראאל בשבת על ידי שעשה מלאכה בשבת, דעת הגוייש אלישיב (מאור השבת ח'יא סי' יח סי' נז) שמותר הדבר, שלא אסרו ח'ול התנאה של 'מעשה שבת' באדם.

[משנ'ב ס'ק כ]

ואם הביען עפוי'ם על-ידי רכיקה בסוט, אין צורך להמתין אלא בכרי רכיקה? (שפט⁴³).

(41) ואם הביאו הנבר בשירותו והתעכבר מושום קר בדרך, כתוב הכהנים (ס' שכה סי' עז) שיש לו להמתין את כל זמן ההבאתה.

[משנ'ב ס'ק כא]
גון רוחק⁴⁴.

(42) ואם היה המוקם במרקח ג' ימים וכדו', כתוב הכהן החאים (ס'ק יט) שאן צריך להמתין אלא את זמן ההליכה שהלך הנבר בשבת, ובמボואר בשעה'ץ להלן (ס'ק טה, וראה מוה שבתנו שם), ובמשנ'ב לעיל (ס' שכה סי' לט).

[ביהיל ד'ה וק]

כ'ין שלקחו קה' קיומ'יטוב מבבל (שנ'גאל⁴⁵).

(43) וכן המומיין מרג' מונתי נבר בערב שבת שיבוא לקחו במוציאי שבת, כתוב בשורת מונחת רצף (חי' סי' כה) שאסור ליטוע עבו עד שעבור הזמן שליחת להג'ע מותחנתה, אף שאן הוא נטע בשבת אלא כורי שינהה היישראאל במוציאי שבת (ולא בשבת) ובשעה מhalbאה בהither, וכן דעת הגוייש אלישיב (ארחות שבת ח'יב פ'ג' הע' עז).

[ביהיל ד'ה ושות]

ג'י' קשעואר' דקראי⁴⁶.

(44) ולענין הכרוי המוינר החסTEL בשבת על ידי וסקת אש וכדו', כתוב בשורת מהרשאים (חי' סי' רמו) שאן צריך להמתין במוציאי שבת בכרי שיעשו [שמאריך שם בכמה צדדים להקל מיד במוציאי שבת] מיר אין צורך להמתין עד כדי שישיק את האש וכדו', כין שכלה פעלת האש ונשארה רק טמונה בכה הטבע אשר שם החדרקה שהיה כרגע.

[משנ'ב ס'ק יג]

דבשיש לו רוח גדרול וצורך באכילה⁴⁷.

(37) וכן מי שאין לו מזור והביא לו נכרי מזור בליל יום טוב רב ראשון, כתוב הכהן החאים (ס'ק יט) שאן זה נדרש לחזק גדרול וצורך אכילה.

[משנ'ב ס'ק טו]

דקהשה אמת קיא וקיונא ארוכפה ר' מאיר⁴⁸.

(38) כונתו, שני ימים של ראש השנה הם בודאי קדושים (מה שאן בן שני ימים טובים של גליות) אבל אין קדושתם אחות, ומomo' שכותב לעיל (ס' שכה סי' לד) לענין המה מיום א' של ראש השנה ליום ב', שאסור מושום שהו קדושים ואין יום אחר מכין לחבירו ובמו' מיום טוב לשבת ולהיפר, כדלהן (ס'ק ט).

[משנ'ב ס'ק יט]

דרכ' דשטי קרעשות ק'ג⁴⁹.

(39) כונתו, שאן קדושתם שווה, מ"מ אסור להבן משבת ליום טוב הסמור לה כוין שניהם בודאי קדושים (ראה שעה'ע לעיל (ס' שכה סי' יט) שימוש טוב בשבת הסמורים זה לזה קדושים אחת הם).

[משנ'ב ס'ק יט]

דאם לא קיה מקיא לו בילומ'יטוב לא קיה יכול להנחות פקען בתקערו⁵⁰.

(40) ומלאכה שאן אפשר לעשותה שוב במוציאי שבת, כון' צילום שנעשה בשבת על ידי בכרי עברו יישראאל ולא שיר לשחרר במדיזק את האירוג שצלטן, דעת הגראייז אוירברק (ביצהק יקרא סי' שכה סי' טו) שאסור ליהנות ממנה לעלוב, ונחשב שאן יכול להנחות מהhalbאה בהither, וכן דעת הגוייש אלישיב (ארחות שבת ח'יב פ'ג' הע' עז).

ומלאכה שלולא נעשתה בשבת על ידי הנבר היה הרבר נפטר למחר, כתוב בשורת מהרשאים (חי' סי' רצ'ו) שאן על פי שהייה צריך לאוסרו עלולות, שהרי גם אם נמנין במוציאי שבת בכרי שיעשו שעדין הנהה וממלאת הנבר, וכן קיים החשש שהוא יאמר לבكري לעשות לו מלאכה בשבת כדי שלא יפסיד דבר, מ"מ לא פלוג רבנן, ואין הדבר אסור אלא עד מוציאי שבת בכרי שיעשו, שהרי לא מזאתו שאסרו חז'יל עלולות מלאכה שבת, אלא אם כן נעשתה בפרהסיא, כמו בראשו בשוע' לעיל (ס' שכה סי' ז').

ולענין דין 'מעשה שבת' במלאכת יישראאל, שכותב השוע' לעיל (ס' שיח סי' א) שאם נעשה במיד אסור להנחות ממנה עלולות

כלז באר הנולה

שיכון מוחזק לתחום: ב' אפלוי תילשן האנתרופולוגי *או אדרן לעצמו או נפל מן התאילן מעצמו או נוצר מעצמו, (בג) אסור לאכלו בודדים ולטלו (בר) אף למי שלא הובאו בשביילו, אבל (כה) לערב מתרין מיד במזאי יומ-טוב אף לימי (כו) שהובאו (ט) בשביילו: ג' (כו) *ט' אפלוי אם נלקטו או נצודו הימים (ט) (כח) אסורים. אבל (כט) אם נבר בהם ישלא גלתקוט רישלא גצודו הימים. מטר (ל) לימי שלא הובאו בשביילו, ואם לא באו מוחזק לתחום. מטר אף לימי שהובאו בשביילו: הגה (לא) אינז'הורי מסיח לפיו חפו שלא גלתקוט הימים או נגיד כוים. (לב) גאנן לעיל סיקון תקיה פער (ט) 7 אינז'הורי שהביא דורון לשיכן שבקמו במקורה. פרען כל קי' אדרן לחוץ אמר בלאן, כן סיב סרין בקדח נג'הטן כגביא דוחתא ערךן זא

באר היטב

שנאנשא באסור. ועל סימן שכבה ס"ח באנדרוֹנוֹם: (ט) באנדרוֹן. כי בתחלת אדר לא זכו ואותה נמללה והביאו לשלגאל. פירנין לא קיד בזעגאי יומתוב ומי בתרב' הדרת. עס. ו. ובמ"ט: (כ) אסורה. עי' סימן שכבה טענ' ז. ו. גזון

כאות הלהבה

מפניו ברכינה שטבבנו דברין קלא ובי' לחנאה, ומשים דסבירה לא לה כשית
תגאלים רצפקא פליין להתקין. והנה לפי סקבאר בסימן שכיה עז' ז' צה
פיש' אפורים שם רצפקון להקל, וכן שם במשלשה ברורה דלזרע מזוה יש לטבע
על זה, אס' בין אם באנדרו אס' ייש' לו רצפק אס' קברא מפקום קרוב שהאה בתוך
סហנותו או חוץ לסתותם. אין צורך לספחים נק פקיד באה שטהוא בטוח וחוחות
אם הוא לא עזרן מזוה: * זו איזן לאצטנו וכו' אבל לאזרט בטירן מז'. עז' יונ'
באילו רכה שטאפעדר דלמעשיה יש להזכיר בדעת קרי' מפאייד זדריך גס גזה
להקצתן עד מזאי' יומ' טבר שמי' ברכ' שיעשען⁴⁸, וכוכב דבן מכח בעבודת-ההlesh
ו'*. וען בכירות-מאדר שטפה צליין, שב'רין' קבאר להפרק גס עניינ' בגבוניות
סקוש טו' קלבות הומון' ובאר בו אס'ין להפרק. ואס'ים דאן קרטס לסתמיין
וגדי וולפיט וילטוקות וו'ן נזובודת-העקר'ן' ושולטונ'ץ*: * אקליל אס' הווא
רצפק. עז' שגה בתרה מה שטבבונו ובכעבאים שטביא דרין' און ה' בבל פפק.
ונ' ספחים קפאנ'ארטס, וכן ה'וּא קב'ה-יעז'ן' שטבאי' בשם נערין' בסמ' רבעו ו'זה
לטחן את דעת רשי' דרב'יא לה רצפק קלא דת'היא דדרון' קרי' קוונאי' גלקטס
סולם, שאין דרין' לטלטט פערבר (של'יא יק'ב'ו): און כל זה ק'ל'ש וסימטה, אבל
לעת' וגאנטס דאס'ר בפקח חז'ן לוחחים וכחאי' גאנ' שאידי' פפקות, און קבד
לומר דודרין' ואהו, ורק ספק, ואכלו ה'י אס'ר, וכן משטע' במליחות בשכת
פרק טואל וברין' שם שחקשו מה' דודרין' על פרוש רשי', דודוינו הו'יו ספק אס'
ולקט בשבל' יונ'אל ואכלו ה'י אס'ר, וכן קשיטה קאנט'ת משב' לה קפק אס'
קלשון' שטפה, עז' קה'ר'א קס'ין' זה ויקס'ין' חזו' ציינ' ד. משטע' נפי' קעדתו
בדבל' ספק דה' ואען' פטשנה ביצה דר' כד' יפלעה' קע'ר'ס שטבאי' דלען'
אנ'ליאל' גיגים ואכבר רבען' פאליל און' רצוני' לקבל היפיעו, ומטע' שטעה' דודרין'
אנ' פאל' בפ'ין' תיז' שטאניש' בודקן. אבל קדינ' אין נפ'ק' מא' מעה' בדורין', עז' מחיית'
על פא אס' דודרין' בקי' שטעה', ובכבר אעד בז'ה בחר' מלה' בדורין', דנא' לאכלי'
ופ'ק אס' לקטין' וצ'ן' בשבל' יונ'אל אס' קה' קעה' און' ממען ו'אי' אונ'
משטע' ספק, ובכ'יל. און' קה' קעה' גז'ת, זאמ' דוח'ב'ה ה'יא דדרון' לפפק, אס'ין'
לכאותה יש' בזה שען' פפקות: און לקטין' בשכת' יו'ס'טוב' ואס' לקטין' בשבל'
יש' נאל' וצ'ן' דאס'רנו בקי' ש'ין' און' יונ' בפק'ס'ק'א גמי' אס'וין', זה' קב'ר
באקוונטס דפק'ס'ק'א שר'?: ו'זרכ' לומ' מון' ו'אי': ל'ז'ב'ץ' במליחות
יש' ו'זרכ' דפק'ריה לה ו'אי' לא קטינ'ה' ק'ו', צמו' שטח' ובנו' יונ', ורק ספק צב'ו
מי' לקטין', עז' יונ'. וילשיטה קאנט'ת ו'ון' לסתרת' חווילק'ס על' ו'שי' דטמ'א ק'רין'
יש' ו'זרכ' מז', דצ'ין' שטבאי' לדוין', פלען' הדב'יא' ל'קטינ'ו' עכ'רו', צמו' שטב'
סאנ'אנ'ק'רנ'ס, ורק רצפק אס' ה'ים נלקט'ה, ו'זרכ' קה' אס'ר מלחעם' ספק, פ'ר'ל' ז'
טטב'יא' לה רצפק אס' נמי' נמי' אלולין' לאלא, געל' קאנט'ת לא'נ'ון' וו'ון' ש'ינ'ם ק'ר'אי
סאנ'אנ'ק'רנ'ס, קמו' שטב'ה פ'א'ר' אס'ר. פ'ל' פוק'ס' יונ' נפ'ק'ק'ה' קה' ד'ז'ה קדרון'
ווא'א, פ'ין' בלטמ'ק'ה' וסימטה' שטיב' רק' פפק', אס' קה' ג'ה' עוד' ספק,
ולב'ב'ל' יונ'אל: (כח) אס'ויר. עז' ב'צ' ו'ב'א'ר'ה' ג'ול'ה' דא'פ'ל' ב'ו'ס'
ואר' ג'ונ' און' לטלטט' גאנ'אנ'ק'רנ'ן, אבר'ה' יונ' ז' ג'ה' ג'ה' ד'ז'ה
לפק'ום א'ל'א שא'ינו יודע אס' ב'ק'מ'וק' לפק'ום או' רוחוק' הרפה, א'ן
לה'ק'מ'יר לה'ק'מ'ן א'ל'א ב'ק'ני' ש'עו'ר מ'חו'ן לתק'ום: ב' (כג) א'ס'ויר
השעמ'ות⁴⁹, ו'ק'ק'ה' ד'מ'ח'ר או' מ'פ'י' ט'ה'ה ק'ה'ר' צ'י'ה א'ס'ויר
(למ') ל'ל' ע'ל'ק'א, וב'פ'ר'וח' יונ' בו'� אס'ויר מ'ש'ם ש'ק'א נ'ז'ה ו'ז'ל'ש'י',
ל'ק'ר' א'ס'ויר בא'כ'ילה' ו'ב'ט'ל'ול': (כד) א'ף ל'מי' ש'ל'א ה'ו'ב'א' ב'ש'ב'לו'.
בר'וש', ד'ט'ת'חה' תל'ש'ן א'ו צ'ן' לע'צ'מו' וא'חר'יכ' נ'מ'ל' לה'ב'יא
ל'י'ש'ג'אל, א'ס'ויר בא'ו'ו' הי'ין' ל'י'ש'ג'אל ז' ב'ן לא'חר' ב'ק'ן ו'ק'א'ס'ויר
ב'נ'ה' מ'ש'ום פ'ק'ז'ה, א'ן נ'פ'ק'א-מ'ק'ה מ'נ'ה' ל'ה': (כה) ל'ע'ר'ב' ב'ק'ט'ר'ין
מ'ל'ד. ו'א'פ'לו ל'ע'ר'ב' ק'ה' יומ'ט'וב, (למ') ב'ג'ן' ש'נ'י' מ'ס' ט'וב'ים של
אל'יה', ד'ת'א'ס'ויר ב'ר'אש'ון' מ'ש'ום פ'ק'ז'ה מ'פ'ר' ב'ש'נ'י' ל'ל'ל' ע'ל'א, ו'ו'
ב'ש'ג'י' נ'ס'ים ט'וב'ים של ר'א'ש'ג'ז'ה' א'ס'ויר ג'ס' ב'ש'נ'י' ד'ק'ו'ק'א א'ר'ק'פ'א
ד'מ', ו'ג'ם' ב'ש'ב'ת' ה'ק'כו'ו' ל'ו'ס'ט'וב' א'ס'ויר מ'ש'ום ה'ב'ה', פ'נ'יל':
(כו) ש'ה'ו'ב'א' ב'ש'ב'לו'. ו'ז'וק'א א'ס' ב'כ'יא'ן' מ'ז'ה' ה'ק'חו'ם, (למ') א'כ'ל'
א'ס' ב'כ'יא'ן' מ'חו'ן' ל'ק'חו'ם, א'ס'ויר ע'ל'כ'ל'
ב'ג'ים מ'ש'ום ת'חו'מ'ן ל'ק' ש'ה'ו'ב'א' ב'ש'ב'לו'. ב'כ'ר' ש'ג'ש'ה, ב'ק'ב'א'ר'
ב'ס'ע'ר' ה': ג' (כז) א'פ'לו א'ס' ה'וא ס'פ'ק. ז'ה נ'פ'י ק'א'י (למ') ב'ע'פ'ו'ם
ש'ל'ק'ט' ל'ע'צ'מו', ד'ז'ין' יונ' א'ס'ויר מ'ק'ז'ה'⁵⁰, מ'ל' מ'ק'ט' ג'ס' ב'פ'ק'
א'ס'ויר, ד'ס'פ'ק'מ'ז'ק'ן' א'ס'ויר, ב'מ'ב'א'ר' ב'ס'ק'ן' ת'צ' ס'ע'ר' ג': ו'ל'ק'פ'י' ל'א
ה'ק'ס'יר' ב'ק'אן' נ'פ'ק'ב'ר' ל'ע'צ'מו' ב'ג'י' ש'ג'ש'ה. ד'כ'ש'ל'ק'ט'ן' ל'ע'צ'מו' א'ס' נ'ד'אי' ל'ק'ט'ן' א'ו צ'ן' ה'ל'ו'
ב'ר'י' ש'ג'ע'ש', ב'ג'יל' ב'פ'ס'ע'ה' ה'ק'ז'ם, א'ק'ן' א'ס' נ'ד'אי' ל'ק'ט'ן' א'ו צ'ן' ה'ל'ו'
ב'א'ס'ויר' נ'ז'ה' ד'ר'יש' ל'ק'ק'ל' ל'ע'צ'מ'ז'ק'ה'. ו'ו'ר' מ'ב'א'ר' ש'ס', ד'א'ס' ק'ו' ש'נ'י'
ה'א'ה'ר'ג'ז'ים' ש'ס'פ'ק' א'ס' נ'פ'ק'ב'ר' ב'ש'ב'ל' ב'ש'ב'ל' יונ'ש'ר'א'ל', ב'ז'ו'ן'
ה'פ'ק'ק'ות' נ'ה': א'ס' נ'ל'ק'ט' ה'ל'ים' ו'א'ס' נ'ל'ק'ט' ה'ל'ים' ו'א'ס'ויר' ש'ב'ל' ב'ש'ב'ל'
א'ס'ויר', ד'א'פ'לו ו'ז'רכ' לא' ב'ש'ב'ל' יונ'ש'ר'א'ל' ל'ק'ט'ן', א'ס'ויר' מ'ש'ום ס'פ'ק'
מ'ג'ן', פ'ג'יל', אל'א ד'ב'ע'ל'ב' מ'פ'ר'ן' מ'ד'ר' מ'ש'ום ס'פ'ק' ס'פ'ק'א'⁵¹, ו'א'פ'לו ק'ה'
יומ'ט'וב', עז' ב'צ' ו'ב'א'ר'ה' ג'ול'טו' ק'ט'ה' ו'ז'ה' ו'ז'ה' ו'ז'ה' ו'ז'ה'
ו'ב'ש'ב'ל' יונ'אל: (כח) א'ס'ויר. עז' ב'צ' ו'ב'א'ר'ה' ג'ול'ה' ד'א'פ'ל' ב'ו'ס'
ואר' ג'ונ' און' לטלטט' גאנ'אנ'ק'רנ'ן, אבר'ה' יונ' ז' ג'ה' ג'ה' ד'ז'ה

בשיקן תזו מカリע, דלענן לקט יט לאס'er משום ויל' פוקין שפוקריין דכל שיש מאון הפיגין במקהר, דרכו של בגין-אדים ללקט אונן ביזון שמאכאיין, אבל לענין אריה מס' פופר ביומ' טובי שנין, דלא עריך טעם הנ'ול וקור לה ספקא זרבוניאן⁽⁵⁵⁾: (כט) אם נבר בהם. שהו נפרות במושון, והוא הרין לאען גיטים שצקרים שפצערו מערבי-יוזטוב, (טט) קגנון שגע למן וארכומית שטחת לחווינקן⁽⁵⁶⁾ שבורקן אונן שם: (ל) למ' שלא הובאו בשביבל. דקפא לא לפקון בפעריך, דהא מחוץ לחוות ישבראל זה, מעד לישנאאל אחר אפלו בור'בוים: (לא) גברי מפיח הובאו בשביבל. דקפא לא יט' שרו אינ' משביעט בזקניאן⁽⁵⁷⁾, וארכובה מארע. כי יומת טוקים בגנזרדים וגאלקטים קיימ. ומקר' שאין כנראה לבי חמו וכור. נטעם. (מ) לפי שרו אינ' משביעט בזקניאן⁽⁵⁸⁾, וארכובה מארע. כי יומת טוקים בגנזרדים וגאלקטים קיימ. יידע שאס'ור לישראל מה שגולקט נצארד הייט, דאי לאו הבי אט'לען דגונטן להשבית מלחוחן: (לב) נאמן. ואפלו (מל) אם העכרים הביא

שער הארץ

(לט) קנו אפלן לרב שמעון ופוקים: (לט) פג' אברם וה' נז'יא: (לט) בן משבע מפנ' אברם, ובזה פון לרוץ בקשא שפקחים דברי שדר אגדה: (לט) פג' אברם בשם הרץ: (לט) פג' רבפה פוקם פכ' נמי בדולק ספק הא. מאל קולם מודו בדורון דאסטר: